

Udvalgets ordfører (Lars P. Jensen): Efter indregningen af ændringsforslagene i forslaget til tillægsbevillingslov kan der opstilles følgende oversigt over drifts- og anlægsbudgettet for finansåret fra 1. april 1957 til 31. marts 1958.

Indtægterne er efter finansloven 5 075 362 401 kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov 298 865 384 kr. og efter vedtagelsen af ændringsforslagene hertil 317 880 631 kr. — eller i alt 5 393 243 032 kr.

Udgifterne er efter finansloven 4 654 939 765 kr., efter forslaget til tillægsbevillingslov 132 447 811 kr. og efter vedtagelsen af ændringsforslagene 155 945 201 kr. — eller i alt 4 810 884 966 kr.

Der fremkommer således en merindtægt på 582 358 066 kr.

Jeg kan med disse bemærkninger på hele finansudvalgets vegne anbefale tillægsbevillingslovsforslaget til vedtagelse.

Per Hækkerup: Jeg vil gerne indledningsvis takke den højtærede stats- og udenrigsminister for den udenrigspolitiske redegørelse, han i fredags gav det høje ting. Det fremgår af den, at grundlaget for landets udenrigspolitik fortsat er vort medlemskab af FN og NATO, og denne udenrigspolitik støttes ikke blot af et stort flertal her i salen, men også af et stort flertal i det danske folk og — hvis man kan drage slutninger af de foretagne gallupundersøgelser — af et voksende flertal i befolkningen.

Danmark er livsinteresseret i en international afspænding. Derfor er det også blevet hilst med almindelig tilfredshed, at NATO-ministermødet i København bekræftede denne bestræbelse fra den vestlige alliances side. Om dette ministermøde er det blevet sagt, at det ikke bragte særlig overraskende resultater. Det er rigtigt nok, men det betød en fortsættelse af de synspunkter, som fandt udtryk på statschefmødet i december måned.

Modsat må det unægtelig skuffe, at den sovjetiske holdning i den senere tid synes

at have antaget en noget skarpere karakter. Det er kommet til udtryk på forskellig måde som f. eks. i den stigende spænding mellem Jugoslavien og de andre kommunistiske lande; i den sovjetiske afvisning af det amerikanske forslag om luftinspektion i det arktiske område og i de ejendommelige procedurevanskeligheder, Sovjetunionen lægger i vejen for en grundig forberedelse af et topmøde. Glædeligvis er der samtidig sket enkelte små fremskridt både med hensyn til forberedelserne af et topmøde og med hensyn til drøftelser om rent tekniske problemer i forbindelse med en kontrol med nedrustningen.

De små håb, der således findes om at komme videre med nedrustningen, også en eventuel partiel, regional nedrustning, må udnyttes. Hertil kræves et tålmodigt og stadigt arbejde fra vestlig side, hvor man udnytter enhver reel mulighed for afspænding, men hvor man samtidig må sikre sig, at der bliver tale om en virkelig gensidighed i forpligtelser og den nødvendige kontrol med eventuelle aftalers overholdelse.

På samme måde som NATO-ministermødet var en bekræftelse på alliancens afspændings- og forhandlingslinje, betød mødet en styrkelse af sammenholdet mellem NATO-landene til opretholdelsen af det fælles forsvar, som er en af forudsætningerne for, at forhandling i international målestok bliver politisk mulig. Danmark må som hidtil og under behørig hensyntagen til vore økonomiske muligheder være villig til at yde sit bidrag til det fælles forsvar. Det har ikke, som oprindelig håbet, været muligt at fremsætte forslag til en ny forsvarsordning i indeværende samling, men arbejdet med forberedelserne deraf fortsættes, således at folketinget forhåbentlig i sin næste samling vil kunne tage stilling til forswarets udformning. Den måde, forsvarsstyrelsen valgte at besvare direktivet af december 1957 på, har næppe fremskyndet arbejdets afslutning.

Udviklingen i Frankrig fylder utvivlsomt